

ΕΝ ΟΨΕΙ ΤΩΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΜΕΝΩΝ ΔΥΣΧΕΡΕΙΩΝ

ΕΦΑΡΜΟΣΙΜΟΣ Η ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΚΑΡΠΟΥ;

ΔΟΝΗΤΑΙ ΚΑΙ ΟΜΒΡΕΛΛΟΣΥΛΛΕΚΤΑΙ

Υπό Α. ΜΟΡΕΤΤΙΝΙ. — Μετάφρασις Ν. ΑΓΑΘΟΥ, γεωπόνου

Κανείς δὲν ἀμφισβητεῖ ὅτι τὸ πρόβλημα τοῦ κόστους τῶν γεωργικῶν μας προϊόντων κατήντησε ὁ καταθλιπτικώτερος ἐφιάλτης τῆς Γεωργικῆς μας Οἰκονομίας. Εἶναι ὁμως ἰδιαίτερα καταθλιπτικὸς στὴ μεγάλη κληρονομία τῶν πατέρων μας, τὴν Ἑλαιοκομία. Μία καλλιέργεια πραγματικὰ «προνομιοῦχος», ἕνα περιοριστικὸ στοιχεῖο πραγματικὰ μεγάλης ἀξίας, πηγαίνει καλπάζοντας πρὸς τὸν μηδενισμό, ἐξ αἰτίας τοῦ κόστους συλλογῆς, ποὺ πάει νὰ τὸ καταστήσῃ τελείως ἀσύμφορο, παθητικόν...

Τὰ πάρα πολλὰ καὶ φθνὰ ἐργατοαγροτικὰ χέρια τοῦ χθὲς ἔγιναν σήμερα — μὲ τὴ φυγὴ τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ πρὸς τὶς πόλεις καὶ τὸ ἐξωτερικὸ μὲ τὴν ταυτόχρονη αὐξήσι τῶν ἀπαιτήσεων τῆς ζωῆς — ἐλάχιστα καὶ ἀκριδὰ...

Ἐνα ἀπὸ τὰ κυριώτερα μέσα ἀντιμετώπισεως τῆς καταστάσεως θεωρεῖται — καὶ δικαίως — ἡ μηχανοποίησης τῆς γεωργίας γενικώτερα. Καὶ σ' αὐτὴ τὴν μηχανοποίησι περιλαμβάνεται καὶ ἡ προσπάθεια μηχανικῆς συλλογῆς τοῦ ἐλαιοκάρπου.

Ἐπειδὴ ὁμως πολλὰ λέγονται, ἐνῶ οἱ περισσότεροι τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν, ἀκόμη δὲ καὶ ὅχι εὐκαταφρόνητον ποσοστὸν συναδελφῶν, δὲν ἔχουν σαφὴ ἀντίληψιν τῆς ἐπὶ τοῦ θέματος σημερινῆς πραγματικότητος, παραθέτω μετάφρασιν μελέτης ἐνὸς τῶν ἐδικωτέρων σήμερα στὰ ἐλαιοκομικὰ ζητήματα — τοῦ Ἰταλοῦ καθηγητοῦ Ἀλεξ. Μορεττινί — ποὺ παρουσίασε στὸ διεθνὲς συμπόσιον ἐπὶ τῆς μηχανικῆς συλλογῆς τοῦ ἐλαιοκάρπου τῆς Pescara καὶ

ἐδημοσίευσε τελευταίως (Ὀκτώβριον) ἐπίσημο Ἰταλικὸ περιοδικόν.

Ὁ μεταφραστὴς
Ν. Α.

«Ἡ σημερινὴ κρίσις τῆς ἐλαιοκομίας δφεύλεται εἰς τὴν ὑπερβολικὴν αὐξήσιν τοῦ κόστους τῶν ἐργατικῶν, ποὺ προήλθε ἀπὸ τὴν τελείαν ἀραίωσιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ὑπαίθρου, ἔτσι, ὥστε μόνον τὸ ἐξοδο τῆς συλλογῆς τοῦ ἐλαιοκάρπου κατήντησε τόσο βαρὺ, ποὺ νὰ μὴν ἰσοφαρίξῃ ἐνίστε αὐτὴν τὴν ἀξίαν τοῦ συλλεγομένου καρποῦ. Πράγματι τὸ βάρος τῆς συλλογῆς, εἰς τὴν πλειονότητα τῶν ἐλαιῶνων, συμβάλει τὰ μέγιστα εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ κόστους παραγωγῆς τοῦ ἐλαίου, ποὺ τὸ καθιστὰ μὴ συναγωνίσιμο πρὸς τὰ εἰσαγόμενα ἐλαία καὶ ἰδιαίτερος τὰ σπορέλαια.

Δι' αὐτὸ ἀνελήφθη ἀπὸ πολυαριθμῶν τεχνικῶν ἡ ἀναζήτησις μεθόδων καταλλήλων διὰ νὰ περιορίσουν αὐτὸ τὸ ἐξοδο.

Ἐδῶ θὰ περιορισθῶ εἰς τὰς πλέον λελογισμένας σημερινὰς μεθόδους συλλογῆς τοῦ ἐλαιοκάρπου ἀπὸ τὸ δένδρο, ἐκεῖνας ποὺ δὲν προκαλοῦν ζημίαν εἰς τὸν καρπὸν καὶ ποὺ ἐπιτρέπουν ἔτσι τὴν παραγωγὴν πρώτης ποιότητος ἐλαίου.

... Ὅπως ἐξέθεσεν ὁ καθηγητὴς Βιτάλι εἰς τὴν ὁμιλίαν ποὺ ἔκαμε στὸ Ἑλαιοκομικὸ Συνέδριον τῆς Ρώμης (11—16 Δεκεμβρίου 1964) μὲ θέμα «Ἡ μηχανοποίησις εἰς τὴν Ἑλαιοκομίαν καὶ ἰδιαίτερα ἀναφορικῶς πρὸς τὴν συγκομιδὴν», μία πρώτη μέθοδος ἀποσπάσεως τοῦ ἐλαιοκάρπου ἀπὸ τὸ δένδρο συνίσταται στὴν χρησιμοποίησιν διαφόρων χειροκινήτων ἐργα-